

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. března 2020 samosoudkyní
Mgr Janou Vodehnalovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa poškozené, svědkyně,
svědkyně, svědkyně a obžalovaného],

je vinen že,

od února 2017 do blíže nezjištěného dne, nejpozději do října 2017, ve společně obývaném domě
v [obec], ulice [ulice a číslo], týral svoji družku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], tak,
že jí opakovaně vulgárně nadával výrazy „kurva, píča, mrdka, mršina“, přičemž důvodem tohoto
jednání byla zejména jeho žárlivost; nejméně v pěti případech zbil poškozenou fackami do
obličeje; v přesně nezjištěné době v únoru 2017 okolo 22:00 hodin poškozené vyčítal, že ho
podvedla s jeho kamarádem, kdy ji potrestal tím, že ji od cca 22:00 hodin do ranních hodin
následujícího dne s přestávkami bil bičikem přes ruce a nohy, přičemž jí vyhrožoval, že pokud
nebude jeho jednání trpět, ublíží jejím dětem, čímž jí způsobil podlitiny na ruku a nohou;
v přesně nezjištěné době zhruba v březnu 2017 po poškozené hodil botu tzv. „farmářku“, kterou
jí zasáhl do obličeje, čímž jí způsobil podlitinu pod okem, dále poškozenou v blíže nezjištěné
době napadl dvěma údery tyčí do hlavy a při jiné příležitosti ji u domu nožem způsobil drobné
zranění na noze pod kolenem a dále ji tímto nožem bodl do zimní bundy zezadu v oblasti krku
bez způsobení zranění,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí.

Tím spáchal

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání patnácti (15) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku, za užití § 81 odst. 1 trestního zákoníku, se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a nad obžalovaným se vyslovuje dohled probačního úředníka ve smyslu § 49 až 51 trestního zákoníku.

Podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání dvou (2) let a šesti (6) měsíců.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 48 odst. 4 trestního zákoníku, se obžalovanému ukládá přiměřené omezení zdržet se ve zkušební době setkávání s poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], a navazování jakýchkoliv kontaktů s ní, včetně kontaktů písemných, prostřednictvím telefonu, e-mailu, sociálních sítí a kontaktů prostřednictvím třetích osob.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala ke zdejšímu soudu obžalobu pro skutek z větší části popsany ve výroku tohoto rozsudku, v němž spatřovala přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku. V hlavním líčení byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v rámci hlavního líčení vypověděl, že část obžaloby týkající se nadávek je pravdivá, bylo to u nich běžné a vzájemné. Pravdivá je rovněž část týkající se úderu botou a dvou facek, nicméně napadení bičíkem pravdivé není, to obžalovaný neudělal. Konkrétní okolnosti napadení si obžalovaný s ohledem na časový odstup nepamatuje, je to tak 2,5 až 3 roky zpět. Vztah s poškozenou trval něco přes rok, začal kolem jeho 24. nebo 25. narozenin. Na počátku vztahu, asi měsíc nebo dva, byl jejich vztah v pořádku. Když se poškozená nastěhovala k obžalovanému, změnila se a začala se k němu chovat jinak. Nebyla agresivní, ale byla vůči němu útočná, dělala mu schválnosti, posměšky. Na začátku byl k jejímu chování laxní, pak už se začal bránit, nadával jí, snažil se ji umírnit. Poškozená se k obžalovanému nastěhovala asi týden po začátku vztahu, po celou dobu spolu bydleli. Vztah skončil proto, že už se to nedalo snést. Vztah ukončil obžalovaný, poškozenou naposledy viděl, když nastupoval k odvykací léčbě do Horních Beřkovic.

K situacím, kdy poškozené nafackoval, obžalovaný uvedl následující. Jednou to bylo kvůli nevěře poškozené s dealerem drog, podruhé když se pohádali. Poškozená měla tři děti, dvě malé. [jméno] měla v náručí, úmyslně ho upustila a on se praštil hlavičkou o stůl, ona brečela, řekla, že to neudělala schválně. Druhý den se o tom spolu bavili a ona mu sdělila, že to udělala schválně, tak vzal botu a po poškozené jí hodil. Potřetí jí nafackoval, když mu nechala děti na starosti, ty neustále brečely, že chtějí mámu, tak ji naháněl po Chrastavě. Poškozená byla v casinu a prohrála peníze. V době, kdy poškozenou napadal, byl obžalovaný drogově závislý. Užíval pervitin a marihuanu, pervitin užíval denně, nitrožilně dávky 2,5 gramu. Napadení poškozené nebyl nikdo přítomen, jen na tom náměstí to asi někdo viděl, z pizzerie a [příjmení]. Obžalovaný šel za poškozenou i s dětmi, které tedy tomuto útoku na matku byly přítomny.

Poškozená původně obžalovanému řekla, že má jen dvě děti, pak se obžalovaný dozvěděl, že má děti tři. Starala se o dvě, Vencu, kterému byl rok a půl, a Tomáška, kterému bylo půl roku. Příležitostně k nim chodila ještě ta holka. Obžalovaný v té době pracoval v Benteleru na třísměnný provoz, poškozená do práce nechodila. Jejím příjmem byly dávky, tvrdila, že 7 500 Kč. Obžalovaný vydělával okolo 19 000 Kč, z toho platil nájem a jídlo. Jí říkal, ať si peníze nechá, aby mohli třeba někam zajít. Společný čas trávili užíváním drog, poškozená šňupala pervitin. Ona

drogy sháněla, chodila pro ně. Občas chodili na procházky, nebo do zoologické zahrady. Denní dávka pervitinu stála 500 Kč pro každého, když nebyly peníze tak 500 Kč pro oba. Ohledně peněz mezi nimi byly spory. Poškozené vyhrožoval, že jí nechá sebrat děti, ale dětem nikdy nevyhrožoval. Přiznává, že byl žárlivý, na druhou stranu se dle něho není čemu divit po tom, co s poškozenou prožil.

3. Poškozená [celé jméno poškozené] vypověděla, že s obžalovaným se seznámila asi před 4 lety, nepamatuje si přesné datum, ale jejich vztah trval necelý rok. Během toho roku byla fyzicky napadena, poprvé asi tři nebo 4 měsíce po začátku vztahu. Obžalovaný měl jít do práce na noční, odešel. Když se vrátil, byl vytočený, měl u sebe nějaký bič nebo co. Tím jí řezal až do konce. Obžalovaný si myslel, že ho poškozená podvedla. Poškozená seděla na kraji postele, obžalovaný ji udeřil do nohou a rukou, bylo to víc ran. Tento incident trval až do rána. Obžalovaný se vrátil z noční dřív, asi kolem 10. hodiny, a trvalo to až do rána, než šel do práce, on vstával okolo čtvrté nebo páté ranní. Mezi jednotlivými ranami bičíkem byly pauzy, v pauzách obžalovaný poškozené nadával, vyhrožoval. Vyhrožoval, že když poškozená nebude zticha, tak ublíží dětem. Říkal, že dětem uřeže palce na rukách, hlavně Vašíkovi. Ten incident ukončila teta obžalovaného, která slyšela nějaké zvuky. Obžalovaný s poškozenou se přetahovali o dveře. Teta s poškozenou se snažily dveře otevřít, obžalovaný se je snažil zavřít. Po tomto incidentu měla poškozená všude modřiny, nemohla chodit, bolela ji kolena, měla je nateklá. K lékaři nešla. Ještě si poškozená vybavila jeden fyzický incident, kdy ji obžalovaný mlátil kovovou tyčí do hlavy. Obžalovaný jí také napadl nožikem, kudličkou. Když se vracel od kamaráda, poškozenou dostihl venku před domem. Snažil se jí tím nožem bodnout, ale měla zimní bundu, takže ji nezranil. Bodl ji za krk a pod kolena přes zimní bundu. Poškozené nateklo koleno, jinak nic. Obžalovaný poškozené nadával všelijak, udeřil ji ovladačem do obličeje. Facku také dostala, nepamatuje si, zda jednou nebo vícekrát. Měla pak z toho třeba monokl nebo modřiny. Útoku byli přítomni synové poškozené, dcera Beáta nikoliv. O tom, že obžalovaný na poškozenou útočí, věděla její matka, rodina obžalovaného, kamarádi. Dozvěděli se to tak, že sám zaútočil, nebo viděli modřiny. Jednou se také stalo, že obžalovaný po poškozené hodil botu. První čtyři měsíce jejich vztahu k útokům nedocházelo, pak mezi jednotlivými útoky byly intervaly, tedy období, kdy byl klid. Tyto intervaly se ale zkracovaly, Obžalovaný i poškozená během vztahu užívali drogy.

S ohledem na rozpory ve výpovědích byla poškozené podle § 211 odst. 3 trestního řádu přečtena její výpověď z přípravného řízení, v níž uvedla, že s obžalovaným žila od listopadu 2016 do května 2017 na adrese [adresa poškozené, svědkyně, svědkyně, svědkyně a obžalovaného]. Kvůli hádkám a napadání se od něho odstěhovala do azylového domu, ale stýkala se s ním i poté, měla ho stále ráda. Natrvalo se rozešli v říjnu 2017. Na začátku byl vztah v pořádku, asi tři měsíce. Pak ji začal obžalovaný slovně i fyzicky napadat, a to asi od února 2017. K prvnímu většímu incidentu došlo právě v únoru, jednalo se o incident s bičem. Šel na noční směnu do práce, ale vrátil se asi po hodině s tím, že mu měla být poškozená nevěrná. Poškozená seděla na posteli v ložnici, obžalovaný jí sprostě nadával a bičoval ji bičíkem. Poškozená neodešla, neboť jí obžalovaný vyhrožoval, že ublíží jejím dětem. Bičování probíhalo s přestávkami, směřovalo zejména do oblastí nohou a rukou. Poškozená seděla a obžalovaný stál. Incident trval až do rána, než do bytu přišla teta obžalovaného, [celé jméno svědkyně]. Teta se chtěla dostat dovnitř, dveře ale byly zapřené dřevěným kolíkem. Snažila se je otevřít, obžalovaný je ale držel. Toho využila poškozená a začala se s ním o dveře přetahovat, nakonec se jí podařilo utéct. Zranění viděla dcera poškozené Beátka. Od této události začaly hádky, zejména proto, že obžalovaný žárlil. Jeden incident se odehrál v zimě, mohlo to být ještě před incidentem s bičem. Tehdy šli spolu domů, odehrálo se to venku. Poškozená si nepamatuje podrobnosti, ale ví, že na sobě měla zimní oblečení a obžalovaný šel za ní, držel v ruce nůž a touto rukou jí uhodil do kolene, ramene a krku. Tím, že na sobě měla zimní oblečení, jí žádné zranění nevzniklo. Další fyzická napadení byly facky, asi měsíc po incidentu s bičíkem po ní obžalovaný hodil pracovní botu, tzv. farmářku. Trefil poškozenou do obličeje, pod okem měla podlitinu, pravděpodobně na pravé straně. K lékaři

nešla, a to s žádným zraněním. Napadením byly v některých případech přítomny děti, určitě viděly napadení kovovou tyčí. Obžalovaný zbil poškozenou kovovou tyčí, dostala dvě rány do hlavy. Pak k ní přistoupil a roztrhl jí kalhoty v místě, kde je knoflík a zip. Stalo se to, když už spolu nebydleli, ale poškozená za obžalovaným přišla i s dětmi. Že má roztržené kalhoty, pak viděla i dcera Beáta, když se potkaly na autobusovém nádraží. Dle tvrzení poškozené obžalovaný užíval marihuanu, zda bral tvrdé drogy, to nevěděla. Poškozená tvrdila, že ona sama drogy neužívala, naposledy před 11 lety.

K tomu pak poškozená v rámci hlavního líčení vypověděla, že co se týká těch drog, tak tehdy neuvedla pravdu, protože jí v tu dobu šlo o děti. Něco už zapoměla, tehdy na policii ale neříkala všechno. Na co se jí neptali, na to neodpovídala, to neřekla, nechtěla o tom mluvit. Co se týče jejich vztahu po sexuální stránce, tak v tomto směru vztah probíhal normálně, měli spolu pohlavní styk, žádné nezvyklosti nebyly. Ale jednou ten pohlavní styk nebyl dobrovolný. Došlo k němu v domácnosti v Alšově ulici, v přízemí v obývacím pokoji. Obžalovaný s poškozenou se hádali. Poškozená s ním nechtěla spát, snažila se ho od sebe odstrčit, řekla mu, že nechce. Na to obžalovaný nijak nereagoval, dostal, co chtěl. Došlo mezi nimi ke styku, byla použita fyzická síla, obžalovaný poškozené držel ruce nad hlavou. Souhlas s případným trestním stíháním obžalovaného pro trestný čin znásilnění by nedala. Poškozená s obžalovaným společně hospodařili, ona měla mateřskou, on pracoval ze začátku v Benteleru, pak byl na úřadu práce. Jeho matka s tetou nosily poškozené jídlo z nemocnice, protože tam obě pracovaly. S obžalovaným se vídali i poté, skončilo to tím, že nastoupil na léčení. Poškozená užívá drogy nadále, o dceru pečuje matka poškozené, o syny jejich otec.

4. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka poškozené, vypověděla, že jí poškozená několikrát volala, asi třikrát nebo čtyřikrát večer, že potřebuje, aby ji přivezla k sobě domů. Svědkyně tedy jela za poškozenou. Poškozená vyběhla z domu, byla zmlácená, měla roztrhané tričko, modřiny. Přesto ale poškozená říkala, že se svědkyni nikam nepůjde, zůstala tam stát. Je to asi tři roky. V té době bydlela její dcera u obžalovaného, jejich soužití trvalo asi půl roku, možná ani ne. Nejmladšímu vnukovi nebyl v té době ani rok. Do telefonu jen řekla, aby svědkyně rychle přijela a odvezla děti, že ji obžalovaný zase zmlátil. Svědkyně viděla modřiny na ruce a obličej poškozené. Poškozená jí nic nepopisovala, většinou se to svědkyně dozvěděla od starší vnučky, když tam byla. Ta většinou zůstávala u svědkyně, protože se tam bála jít. Starší vnuk pak svědkyni říkal, že obžalovaný maminku mlátil nějakým klackem. Vnučka říkala, že obžalovaný poškozenou mlátil, škrtil, že na ni jednou šel s nožem. Naposledy, když to vyvrcholilo a poškozená se konečně odstěhovala, byla celá zmlácená. Utekla, děti u nich nechala, pro děti si pak šla svědkyně. Obžalovaný roztrhal věci, rozstříhal poškozené občanský průkaz, zdravotní průkazy dětí a pak to nechal ležet po Chrastavě. Těchto incidentů byli přítomni vnuci. Ještě dlouho po tom se v noci budili a brečeli. Dceři je pak sebrali, dlouhou dobu byli i kluci u svědkyně, pak se ale dohodla na střídavé péči s jejich otcem. I přes snahu svědkyně poškozená nevyhledala odbornou pomoc.

5. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že poškozená k nim chodí pro pizzu. S poškozenou si povídali, pak přišel obžalovaný a ptal se, kde má poškozená dítě, dítě bylo doma. Poškozená si koupila pizzu, šla ven a najednou svědek s kolegyní [celé jméno svědkyně] slyšeli křik. Kolegyně se šla ven podívat, co se děje. Obžalovaný byl s poškozenou u kebabu, došlo tam k násilí. Jsou tam dvě restaurace vedle sebe, oni se mlátili mezi těmi dvěma restauracemi. Poškozená jim řekla, že jí obžalovaný ubližoval. Na to jí odpověděli, ať od něho odejde, ona ale řekla, že to není tak jednoduché. Uvnitř pizzerie nedošlo k žádné agresi, nadávkám, ani zvýšenému hlasu. Svědek sám neviděl, že by obžalovaný poškozené ublížil, jen slyšel, jak na sebe řvali, hádka byla vulgární z obou stran. Svědkovi o napadení řekla jeho kolegyně, on vyšel ven až později, když už u poškozené a obžalovaného byla jeho kolegyně. Svědek u nikoho z nich neviděl žádné zranění.

6. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že před dvěma nebo třemi lety pracovala v pizzerii. V ten den neměli moc lidí, tak si šli dát kávu a cigaretu. Svědkyně vyrazila dříve, aby si venku zabrala lepší místo ve stínu a tam se posadila. Míjel ji obžalovaný, který se přidal

k poškozené s tím, kde byla. Ona mu odpověděla, že to ví, že byla na kávě. V tom obžalovaný poškozenou udeřil do obličeje hřbetem otevřené ruky. Načež se svědkyně postavila a obžalovanému začala sprostě nadávat, chvíli na sebe všichni křičeli. Pak vyšel kolega svědkyně. Večer k nim poškozená přišla do pizzerie. Měla červenou tvář, byla ubrečená. Ptali se jí, jak jí je. Říkala, že v pohodě. Když se svědkyně poškozené ptala na rozchod s obžalovaným, tak říkala, že to není tak jednoduché, že nemá kam odejít. Svědkyně znala obžalovaného jen od vidění, až kolega [celé jméno svědka] jí řekl, že se jmenuje [celé jméno obžalovaného]. Kolega ji rovněž řekl, že obžalovaný nejde daleko pro ránu, že může být ráda, že se nerozeběhl i na ni. Poškozenou svědkyně vídala víc, chodila k nim do krámu, třeba s dětmi na zmrzlinu.

7. Svědkyně [celé jméno svědkyně], teta obžalovaného, vypověděla, že fyzického napadení nikdy přítomna nebyla, ale obžalovaný s poškozenou se hádali i před nimi. Jejich vztah trval od listopadu, poškozená se od nich v červnu nebo červenci odstěhovala, a to v roce 2018. Pak to ještě nějakou dobu trvalo. Jejich vztah byl katastrofa, protože oba užívali drogy. Když neměli na drogy, byli nepříjemní, věčně se hádali, protože samozřejmě neměli peníze. Když neměli peníze na fet, kupovali si alkohol, takže byli věčně v rauši. Poškozená se nastěhovala k nim do domu, kde bydlí svědkyně s maminkou, sestrou a ještě tam bydlela její dcera. Sestra jim uvolnila dvě místnosti s tím, že prostory jako kuchyň a koupelnu budou užívat společně. Poškozená z toho pak udělala holobyt, sestra svědkyně se tedy pak nastěhovala ke svědkyni. Oba byli na sebe vulgární. Jednou si přišla poškozená stěžovat, že ji obžalovaný napadá. Žádného zranění si ale svědkyně nevšimla, protože oba v té době nosili dlouhé kalhoty a rukávy, aby nebylo vidět, že berou fet. Svědkyně se dost často snažila přerušit jejich hádku, už kvůli sousedům. Měli často otevřená okna, tudíž sousedé mohli jejich hádku slyšet. Svědkyně se jednou u nich přetahovala o dveře. Poškozená s obžalovaným se dohadovali, poškozená přiběhla ke svědkyni, že ji obžalovaný mlátí. Svědkyně tedy šla dolů, aby uklidnila hádku, s obžalovaným se přetahovala o dveře. Poškozená chtěla jít ven, obžalovaný ji nechtěl pustit. Svědkyně se snažila dveře otevřít, což se jí povedlo. Poté šli ke svědkyni do bytu, kde si to vyříkali, pak šli spolu zase dolů. Jednou jí poškozená řekla, že na ni obžalovaný vzal nějaký bičik, ale svědkyně žádný nenašla.

8. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že poškozená byla její kamarádka, ale už ji dva roky neviděla. Obžalovaného poznala, když začal s poškozenou chodit. V době, kdy měla poškozená s obžalovaným vztah, byly kamarádky. Chodily s dětmi na hřiště. Tenkrát k ní poškozená přiběhla, že dostala od obžalovaného přes pusku, byla ubrečená. Poškozená byla u svědkyně asi 15 minut, daly si cigaretu, poškozená měla u sebe svoje děti, ty pak odvedla ke své matce. Svědkyně si nevšimla žádného zranění, nebo že by se nemohla poškozená hýbat. S ohledem na časový odstup si svědkyně nevybavuje další podrobnosti.

9. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [jméno] [celé jméno svědkyně], čteného se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu, soud zjistil, že Beáta žije se svou babičkou, obžalovaný je přítel její matky, poškozené. Beáta obžalovaného nesnáší, protože bil její matku. Jednou na vlastní oči viděla, že obžalovaný matce ubližoval, dával jí facky, matka klečela, obžalovaný stál nad ní, fackoval ji a u toho sprostě nadával. Jiné napadení neviděla, ale vzpomněla si, že matka měla jednou na ruku modřinu. [příjmení] [jméno] spala kamarádka [celé jméno svědkyně], ráno za nimi přišla matka do kuchyně, měla na ruku modřinu a řekla jim, že ji obžalovaný zbičoval. Jednou, když už matka s bratry nebydleli u obžalovaného, šel obžalovaný po náměstí, měl v ruce nůž a křičel na poškozenou, že ji bodne. Obžalovaný za její matkou běžel, chytil ji a zatáhl ke zdi. Co se stalo poté, si již Beáta nepamatovala, ale uvedla, že na schodech pizzerie seděli lidé, ti to museli určitě vidět a slyšet. Jednou se také stalo, že její matce obžalovaný roztrhal kalhoty. Beáta šla kolem autobusového nádraží v Chrastavě a tam seděla její matka, která měla roztržené kalhoty. Beáta zavolala jednu z kamarádek její matky, asi Magdu, a tu poprosila, aby matce přinesla náhradní kalhoty.

10. Z protokolu o výslechu nezletilé [celé jméno svědkyně] čteného podle § 102 odst. 2 trestního řádu soud zjistil, že někdy v 5. třídě spala u Beáty, dcery poškozené, a ráno jim poškozená řekla, že

ji obžalovaný zmlátil bičem, u toho jim ukazovala ty rány a brečela. Rány měla na ruce, myslí si, že i na zádech a noze. Zranění vypadalo jako čáry. Pak ještě jednou s Beátou chtěly jít na Střelák a na autobusovém nádraží seděla poškozená, která měla vpředu od pasu dolů roztržené tepláky a říkala, že jí obžalovaný sebral všechny peníze. A pak tam šla Magda, tu poprosila, jestli jí donese nové rifle. Beáta se Sárrou pak odešly.

11. Ze závěru znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Tomášem Turkem bylo zjištěno, že v době spáchání trestného činu byl obžalovaný závislý na pervitinu, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly výrazněji sníženy.

12. Z náčrtku vyhotoveného svědkyní [celé jméno svědkyně] bylo zjištěno, kde se nacházeli obžalovaný a poškozená, když mělo dojít k napadení poškozené před pizzerií.

13. Ze zprávy Magistrátu města Liberec, odboru sociální péče, soud zjistil, že dne 9. 8. 2017 došlo mezi obžalovaným a poškozenou k incidentu, kdy měl obžalovaný poškozenou zbit kovovou tyčí a nutit nezlého Václava a nezletilého Tomáše, aby se na to dívali. Obžalovaný měl také roztrhat všechny doklady poškozené a odcizit finanční prostředky, které poškozená dostala jako výživné pro syny. Tento incident oznámila babička nezletilých [celé jméno svědkyně]. Odbor sociální péče s poškozenou dlouhodobě spolupracoval na základě prevence z důvodu řešení její nepříznivé sociální a bytové situace. Bylo jí doporučeno, aby se kontaktů s obžalovaným vyvarovala, avšak i po tomto incidentu se s ním nadále vídala. Bylo jí tedy doporučeno vyhledat odbornou pomoc, byl jí předán kontakt na Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím.

14. Ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb Libereckého kraje soud zjistil, že poškozená centrum navštívila jednorázově dne 23. 8. 2017, a to na popud své matky a sociální pracovnice Domova pro matky s dětmi v tísni. Poškozená sdělila, že do azylového domu odešla kvůli týrání ze strany obžalovaného, kdy obžalovaný ji fyzicky napadal, aby mohl mít poškozenou pod dohledem, tak skončil v práci. Jako nejhorší napadení uvedla poškozená incident, kdy ji obžalovaný celou noc držel a mlátil bičem na koně. Poškozená nikdy po napadení nevyhledala lékaře, trestní oznámení podávat nechtěla. O situaci věděla její matka a pracovnice z OSPOD.

15. Ze zprávy dětské lékařky MUDr. Štičkové soud zjistil, že nezletilého [celé jméno svědka], syna poškozené, má v péči od narození a nikdy nepozorovala známky zanedbání péče. Ze zprávy předškolního klubu Barvička soud zjistil, že nezletilý [celé jméno svědka] začal do klubu docházet 17. 7. 2017. Chodil přiměřeně a čistě oblečený, nikdy na něm nebyly zpozorovány známky násilí. V kolektivu byl přijímán bez problémů, je ukázněný, samostatný a bezproblémový.

16. Ze zprávy Domova pro matky s dětmi v tísni soud zjistil, že poškozená se do azylového domu nastěhovala 5. 7. 2017 poté, co ji z bytu vykázala její matka kvůli tomu, že poškozená zůstávala ve vztahu s obžalovaným i přesto, že ji fyzicky napadal. Poškozená některá svá zranění popírala či omlouvala. Dne 22. 7. 2017 sociální pracovnice zjistila, že poškozená má modřiny na zadní straně obou paží, přičemž poškozená přiznala konflikt s partnerem. Dne [datum] měla poškozená řezné rány na rukou, kdy za viníka označila obžalovaného. Dne 9. 8. 2017 volala pracovnice OSPOD, která sdělila, že poškozená byla napadena kovovou tyčí. Obžalovaný jí sebral peníze, roztrhal rodné listy dětí, občanský průkaz. Dle sdělení domova měla poškozená problém s péčí o děti hlavně v době, když byly nemocné. Několikrát se vrátila do azylového domu pod vlivem alkoholu.

17. Ze zpráv Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy soud zjistil, že dne 5. 10. 2017 navštívila poradnu poškozená, tématem bylo, jak odejít z azylového domu do nájemního bydlení, a důvody pro i proti soužití s obžalovaným.

18. Ze zprávy Magistrátu města Liberec, odboru sociální péče, o nezletilé [jméno] [celé jméno svědkyně], soud zjistil, že původně byla spisová dokumentace vedena od dubna 2008 v souvislosti s návrhem matky na úpravu poměrů nezletilé. Poté byla dokumentace znovu založena v červnu 2017, kdy se na OSPOD dostavila babička nezletilé, [celé jméno svědkyně], s tím, že chce

požádat soud o svěřeni [jméno] do své péče, jelikož o ni prakticky od malička pečuje. O její polorodé sourozence Tomáše a Václava se postarat nemůže. Poškozená v té době bydlela v domácnosti babičky i s dětmi. Beáta uvedla, že by chtěla zůstat u babičky, protože pokud by se poškozená přestěhovala, určitě by s ní šel i obžalovaný, a toho nemá Beáta ráda za to, jak se chová k poškozené.

19. Z pracovního hodnocení zaměstnavatele soud zjistil, že obžalovaný pracoval ve společnosti B od 18. 7. 2016 do 13. 6. 2017, přičemž pracovní poměr byl ukončen z důvodu hrubého porušení pracovní kázně, resp. absence. Stávalo se, že zaspal nebo na směnu vůbec nepřišel, ani se nijak neomluvil. Již od pohledu působil roztěkaným dojmem, je hodnocen jako nespolehlivý zaměstnanec.

20. Z popisu Evidence přestupků poškozené bylo zjištěno, že poškozená má celkem deset záznamů o spáchání přestupků, přičemž převažují přestupky krádeže.

21. K pověsti obžalovaného zjistil soud následující. V popisu Rejstříku trestů nemá obžalovaný žádný záznam, stejně tak nemá záznam ani v Evidenci přestupků. Dle zprávy Městského úřadu Chrástava nebyl obžalovaný uznán vinným ze spáchání žádného přestupku.

22. Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný se k jednání částečně doznal. Vypověděl, že poškozené nadával a udeřil ji botou a dvakrát jí dal facku. Zásadním důkazem je výpověď poškozené. Skutečnost, že obžalovaný poškozenou trestal bičem, prokazuje výpověď poškozené a úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno] [celé jméno svědkyně], jakož i protokol o výslechu [celé jméno svědkyně]. Skutečnost, že obžalovaný napadl poškozenou tyčí údery do hlavy, prokazuje výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně] a zpráva Magistrátu města Liberec. Výpovědi svědkyň [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně] i [celé jméno svědkyně] prokazují, že ze strany obžalovaného docházelo k fyzickému i slovnímu napadání poškozené. Výpověď poškozené, ve které popsala chování obžalovaného vůči ní během jejich vztahu, které mělo celou řadu násilných momentů, a to i značné intenzity, a během kterého docházelo i k psychickému násilí, tedy nestojí osamoceně, ale je podporována dalšími důkazy. Výpověď poškozené při hlavním líčení a v přípravném řízení se v základních rysech shoduje, výpověď z přípravného řízení je podrobnější, což lze dobře vysvětlit dobou, která od spáchání skutku uplynula a také delší dobou, po kterou jednání obžalovaného trvalo a frekvencí útoků, kdy je pochopitelné, že poškozená nedokáže s odstupem času všechny události přesně chronologicky zařadit a uvádí ty nejintenzivnější útoky a události, které jí svou výjimečností v paměti zůstávají. Z výpovědi poškozené a jejího chování během výpovědi i v průběhu vztahu s obžalovaným, které prokazují provedené důkazy, nelze dovést snahu poškozené obžalovaného poškodit a ublížit mu, poškozená se naopak o chování obžalovaného zdráhala hovořit a proti němu zasáhnout.

23. Tím, že obžalovaný fyzicky opakovaně napadl poškozenou od února 2017 nejpozději do října 2017, a to nejen fackami, ale i nožikem, bičem či kovovou tyčí, a vulgárně ji nadával, naplnil skutkovou podstatu přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem přečinu je ochrana členů rodiny před týráním. Obžalovaný opakovaně fyzicky napadal poškozenou a zároveň jí vulgárně nadával, porušil tedy objekt takové skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný vědomě směřoval útoky na poškozenou, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

24. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje skutečnost, že dosud nebyl trestán. Soud přihlédl i částečnému doznání obžalovaného, je však třeba zdůraznit, že obžalovaný měl tendenci své jednání zlehčovat a přenášet vinu na poškozenou. Přitěžující okolností je, že některá napadení

poškozené spáchal obžalovaný surovým způsobem a v některých případech i za přítomnosti nezletilých dětí poškozené. Přesto však lze jeho jednání posuzovat jako exces v jinak řádném životě, kterého se dopustil v době, kdy byl závislý na pervitinu. S ohledem na výše uvedené skutečnosti byl obžalovanému uložen trest ve výměře patnácti měsíců, tedy zhruba v pětině zákonné trestní sazby, která činí 6 měsíců až čtyři roky. Výkon trestu byl podmíněně odložen, a byla stanovena zkušební doba v trvání 2 let a 6 měsíců, když na obžalovaného ještě není nutné působit trestem spojeným s přímým výkonem odnětí svobody. Soud má za to, že taková zkušební doba postačí k tomu, aby obžalovaný svým chováním soud přesvědčil o tom, že se jednalo o výjimečný exces v jinak řádném životě. Nad obžalovaným byl vysloven dohled probačního úředníka, protože je třeba zvýšeně kontrolovat chování obžalovaného, aby se vyvaroval další násilné trestné činnosti. Zároveň bylo obžalovanému uloženo přiměřené omezení zdržet se ve zkušební době setkávání s poškozenou, a navazování jakýchkoliv kontaktů s ní, aby bylo zamezeno jakýmkoliv možným útokům na poškozenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Liberec 13. března 2020

Mgr. Jana Vodehnalová
soudkyně